

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/6/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617205546
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4617205546.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej v právnej veci navrhovateľky: W. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom U., C. XXXX/XX, zast. JUDr. Ľubomírom Kišacom, advokátom, so sídlom Topoľčany, Škultétyho 1597/7, proti osobe povinnej platiť výživné: C. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. H., U. XX, zast. JUDr. Monikou Ludikovou, advokátkou, so sídlom Zvolen, J. Kozačeka 11, o zvýšenie výživného na plnoletú osobu, o odvolaní povinného proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 30. októbra 2017 č. k. 4Pc/35/2017-74 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 9P/172/2013-100 zo dňa 25. 03. 2014 v časti vyživovacej povinnosti odporcu na navrhovateľku tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť odporcu na navrhovateľku zo sumy 150 eur mesačne na sumu 350 eur mesačne s účinnosťou od 01. 09. 2017 s tým, že odporca bude platiť výživné k rukám navrhovateľky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred s tým, že v ostatných častiach uvedený rozsudok zostáva nezmenený. Zročné výživné za čas od 01. 09. 2017 do 31. 10. 2017 v sume 400 eur uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľke v mesačných splátkach po 20 eur spolu s bežným výživným s účinnosťou od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 62 ods. 1, 5, § 75 ods. 1, 2, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine a zistil, že vyživovacia povinnosť povinného na navrhovateľku bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 9P/172/2013-100 zo dňa 25. 03. 2014, kedy bolo výživné zvýšené zo sumy 120 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne s účinnosťou od 01. 09. 2013 a zároveň bol povinný zaviazaný zaplatiť zročné výživné v sume 210 eur v splátkach po 20 eur mesačne, pričom týmto istým rozsudkom bola zvýšená vyživovacia povinnosť povinného aj na dcéru G., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 80 eur na sumu 100 eur mesačne a zročné výživné bolo stanovené na sumu 140 eur. V čase poslednej úpravy výživného navrhovateľka navštevovala 1. ročník gymnázia v U.. Odporca v tom čase pracoval vo funkcii šéfkuchára s čistým mesačným zárobkom 1. 850 eur, pričom žil v spoločnej domácnosti u svojej sestry, ktorej na domácnosť prispieval podľa možnosti. Matka navrhovateľky pracovala so zárobkom 677,09 eura a platila nájom 260 eur, elektriku 35 eur, internet 22 eur, televíziu 20 eur, plyn 6 eur a koncesionárske poplatky 5 eur. Splácala dlhy z manželstva po 120 eur a 20 eur mesačne. V súčasnej dobe navrhovateľka navštevuje 1. ročník Lekárskej fakulty Univerzity Palackého v Olomouci a za ubytovanie na internáte platí okolo 2.700 Kč mesačne. Domov cestuje asi 2 - 3 krát do mesiaca a cesta do U. a späť ju stojí spolu 24 eur. Stravuje sa na internáte, kde

obed stojí 70 Kč a v prípade, ak si obed zabezpečuje na fakulte, tak ju stojí 5 eur. Večere a raňajky si zabezpečuje nákupmi v potravinách a to dvakrát do týždňa s tým, že za jeden nákup vynaloží asi 350 Kč. Za internát musela zaplatiť kauciu v sume 60 eur a poplatok za imatrikuláciu stál 17 eur. Za telefón vynaloží mesačne okolo 20 eur. Pri ubytovaní na internáte si musela zakúpiť posteľné prádlo za 340 Kč. V súvislosti so štúdiom si musela zakúpiť dva plášte, obuv, rukavice, skalpel, nožnice a pinzetu. Na zabezpečenie kníh na štúdiom vynaložila doposiaľ okolo 300 eur. Ďalšie výdavky mala v súvislosti s nákupom liekov, keď bola chorá, ako aj v súvislosti so zakúpením oblečenia a drogérie. Potvrdila, že povinný jej prispel na zakúpenie telefónu v sume 200 eur, avšak ešte pred 6 rokmi a taktiež na dovolenke s povinným boli naposledy pred tromi rokmi. Podľa jej názoru, u povinného sa v Rakúsku nejedná iba o sezónnu prácu, keďže vždy pracoval 7 - 8 mesiacov v roku a zbytok mal dovolenku, pričom stravu a ubytovanie mu zamestnávateľ poskytoval zadarmo, o čom sa presvedčila, keď bola u povinného v Rakúsku na návšteve. Matka navrhovateľky je na materskej dovolenke a od 01. 09. 2016 poberá rodičovský príspevok, ktorý činí od 01. 05. 2017 sumu 213,20 eura mesačne, poberá aj prídavky na dieťa od 01. 12. 2015 vo výške 70,56 eura mesačne. V súčasnej dobe žije s priateľom S. Q. a z tohto vzťahu sa im dňa XX. XX. XXXX narodil syn S.. Okrem navrhovateľky má vyživovaciu povinnosť aj k maloletej G., ktorá v súčasnej dobe navštevuje primu 8-ročného gymnázia v Topoľčanoch. Povinný je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 01. 08. 2017, pričom nepoberá dávku v hmotnej núdzi, ani žiadne iné sociálne dávky a podľa jeho vyjadrenia pracuje sezónne v Rakúsku ako kuchár v hoteli, avšak naposledy pre zdravotné problémy musel dať výpoveď a po rehabilitácii v Kováčovej si znovu hľadá prácu v Rakúsku. Predložil súdu výplatnú pásku u posledného zamestnávateľa za mesiac máj 2017, podľa ktorej jeho čistý zárobok predstavoval 1.699,83 eura s tým, že pracoval ešte v júni a v júli 2017. Podľa jeho vyjadrenia ho cesta do Rakúska stojí 100 eur a za ubytovanie platí okolo 400 eur a ďalšie výdavky má na stravu. Okrem navrhovateľky má vyživovaciu povinnosť k dcére G. vo výške 100 eur mesačne. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh navrhovateľky na zvýšenie výživného bol podaný dôvodne. Je nesporné, že od poslednej úpravy výživného uplynula doba 4 rokov, pričom vyživovacia povinnosť bola vtedy upravená, počnúc od 01. 09. 2013, a teda za tento čas sa podstatne zmenili pomery na strane navrhovateľky, ktorá ukončila stredoškolské štúdium a od 01. 09. 2017 navštevuje vysokoškolské štúdium na Lekárskej fakulte Univerzity Palackého v Olomouci, s čím sú nesporne spojené zvýšené výdavky na cestovanie, stravovanie, ubytovanie a zakupovanie školských pomôcok, ako aj náklady na oblečenie a drogériu. Uvedené náklady boli zo strany navrhovateľky preukázané bankovými a pokladničnými dokladmi, a teda je zjavné, že doposiaľ určená výška výživného zo strany povinného v sume 150 eur na pokrytie týchto nákladov ani zďaleka nepostačuje. Je pravdou, že vyživovaciu povinnosť na navrhovateľku má aj jej matka, u ktorej sa tiež pomery zmenili oproti poslednému rozhodnutiu o zvýšení výživného, keďže v súčasnej dobe je na materskej dovolenke a poberá iba rodičovský príspevok a pribudla jej ďalšia vyživovacia povinnosť k synovi S.. Matka si však časť svojej vyživovacej povinnosti plní tým, že sa o navrhovateľku stará, keď sa táto zdržuje doma a zabezpečuje všetky jej potreby v tomto čase a v súčasnej dobe musí hradíť všetky zvýšené náklady navrhovateľky v súvislosti so štúdiom a to aj s pomocou svojho priateľa S. Q.. Na strane povinného sa od poslednej úpravy výživného pomery zásadným spôsobom nezmenili, nakoľko stále pracoval v Rakúsku, kde podľa jeho vyjadrenia ukončil pracovný pomer koncom júla 2017 výpoveďou zo zdravotných dôvodov, avšak toto svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nedokladoval a ani nepreukázal, že by mu zdravotné problémy neumožňovali vykonávať jeho doterajšiu prácu. Zo strany povinného ako jediný doklad bola predložená výplatná páska u jeho posledného zamestnávateľa v Rakúsku za mesiac máj 2017, podľa ktorej čistý zárobok predstavoval sumu 1.700 eur, avšak povinný žiadnym spôsobom nedokladoval svoje tvrdenia ohľadom výdavkov na ubytovanie a stravovanie a podľa navrhovateľky, ktorá povinného v minulosti navštívila v Rakúsku, nemal povinný v súvislosti so stravovaním a ubytovaním žiadne náklady, keďže toto mu poskytoval zamestnávateľ zadarmo. Z uvedených dôvodov mal súd prvej inštancie za preukázanú iba skutočnosť, že povinný je schopný zarobiť si mesačne 1.700 eur, a pokiaľ tvrdí, že pracovný pomer musel ukončiť zo zdravotných dôvodov, tak v tomto smere neprodukoval žiadne dôkazy, a preto podľa § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, súd prvej inštancie prihliadal na jeho zárobkové možnosti do výšky 1.700 eur mesačne, keďže povinný nepreukázal, že sa vzdal doterajšieho zamestnania z dôležitých dôvodov, a preto súd musel brať do úvahy pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie výživného jeho posledný preukázaný zárobok v sume 1.700 eur mesačne. Zmena pomerov na strane navrhovateľky odôvodňuje zvýšenie vyživovacej povinnosti zo strany povinného na sumu 350 eur mesačne s účinnosťou od 01. 09. 2017, odkedy navrhovateľka začala navštevovať vysokú školu v zahraničí a zárobkové pomery povinného umožňujú platenie výživného v tejto výške, pričom prihliadol aj na ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dcére G. v sume 100 eur mesačne. Pri zárobku vo výške 1.700 eur mesačne a nepreukázaných žiadnych výdavkoch na ubytovanie a

stravovanie je odporca schopný platiť výživné na obe deti spolu v sume 450 eur mesačne, a preto súd návrhu navrhovateľky na zvýšenie výživného vyhovel v celom rozsahu. Zohľadnil aj tú skutočnosť, že povinný okrem súdom určeného výživného na životné potreby navrhovateľky žiadnym iným spôsobom neprispieva a aj stanovené výživné muselo byť v minulosti vymáhané exekučne, čo podľa navrhovateľky bolo spôsobené aj tým, že povinný stávkovoval. Zároveň rozhodol aj o zročnom výživnom za čas od 01. 09. 2017 do 31. 10. 2017 v sume 400 eur, ktoré umožnil povinnému zaplatiť v splátkach po 20 eur mesačne spolu s bežným výživným tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním povinný, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia vecí súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Súdom určené výživné považoval za neprimerane vysoké, keď mu súd určil platiť výživné zvýšené o sumu 200 eur mesačne. Uviedol, že súd sa dostatočne nevysporiadal s tou skutočnosťou, že v Rakúsku nepracoval celých 12 mesiacov, ale len počas sezóny. V súčasnosti nemôže pracovať celoročne, vzhľadom na jeho zdravotný stav, ktorý mu neumožňuje vykonávať povolanie kuchára, ktorú skutočnosť môže potvrdiť aj všeobecný lekár. Žiadal, aby táto skutočnosť bola v tomto konaní skúmaná. Z tohto dôvodu má potom problém v súčasnosti si nájsť aj stále zamestnanie, a preto ani nepôjde už pracovať do Rakúska. Aj v súčasnosti je evidovaný na úrade práce, ktorú skutočnosť zdokladoval na súde. Aj v súčinnosti s úradom práce si hľadá zamestnanie na území SR. V súčasnosti, nielenže má zdravotné problémy, ale nemá ani kde bývať, po rozvode s bývalou manželkou jej zanechal trojizbový byt so zariadením a z manželstva si vlastne neodniesol nič. Preto si musí zohnať aj sám bývanie a nebyť len odkázaný bývať u sestry. Vzhľadom na skutočnosť, že všetok majetok nechal bývalej manželke, súd by mal toto zohľadniť s tým, že matka navrhovateľky by mala prispievať vyššou sumou, ktorá býva v tomto byte aj so svojím priateľom a spoločným dieťaťom a ich druhou dcérou. O svoju dcéru má záujem, v súčasnosti ho však ignoruje, odmieta sa s ním stretávať, nedvíha telefón. Od 01. 08. 2017 je evidovaný na úrade práce. Súd mal skúmať jeho osobné majetkové a zárobkové pomery. Tiež si mal zistiť v Rakúsku na daňovom úrade, počas akého obdobia pracoval a aké mal príjmy. Uviedol, že zarábal 2.638,49 eura, z čoho mu bola vyplácaná mzda v čistom 1.699 eur. Zdôraznil, že tomu tak bolo, v súčasnosti nie je, pričom z týchto peňazí si musí odkladať do budúcnosti na svoje živobytie, lebo z úradu práce mu nie je vyplácaná žiadna podpora. V závere uviedol, že zo strany súdu táto otázka zostala nepovšimnutá, len skonštatoval v rozsudku, že svoje tvrdenia nepreukázal, pričom je povinnosťou súdu skúmať skutočný stav vecí a je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu vecí.

3. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu povinného uviedla, že odvolanie povinného považuje za nedôvodné a nesúhlasí ani s dôvodmi, ktoré uviedol v odvolaní. Namietala lekárske potvrdenie zo dňa 27. 11. 2017 (vystavené až po vydaní rozsudku súdu prvej inštancie) predložené povinným k odvolaniu ako účelové, o čom svedčí i to, že všeobecný lekár sa v tomto potvrdení vyjadruje k otázkam, ktoré mu neprináležia, k zárobku povinného a k jeho neschopnosti platiť výživné. K oznámeniu o zaradení občana do evidencie uchádzačov o zamestnanie ÚPSVaR Topoľčany zo dňa 09. 08. 2017 uviedla, že povinnému nič nebráni v tom, aby si našiel prácu a zamestnal sa. Povinný žiadnym spôsobom nedoložil, že by dôvodom jeho skončenia pracovného pomeru boli zdravotné dôvody, a preto súd prvej inštancie bol povinný vychádzať z ustanovenia § 75 Zákona o rodine. Povinný bol v zmysle § 32 ods. 2 CMP povinný označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení. Napokon, ako sám uviedol na pojednávaní dňa 13. 10. 2017, zamestnávateľovi napísal, že dáva výpoveď. Vyjadrenie povinného, že v budúcnosti už nebude môcť pracovať v Rakúsku zo zdravotných dôvodov a jeho tvrdenie, že si nemôže nájsť prácu, je motivované jeho snahou vyhnúť sa plateniu zvýšeného výživného a pomstou za to, že podala návrh na zvýšenie výživného. Nie je pravda, že by povinného ignorovala, ako uviedol v odvolaní. Pokiaľ ide o prídavky, ktoré si chcel uplatniť na ňu v Rakúsku, tak nebolo to tak, ako tvrdí povinný v odvolaní, že by jej tieto peniaze odkladal, ale z týchto prídavkov chcel platiť na ňu výživné. Viac krát sa vyjadril, že z toho, čo dostane ako prídavky, by platil výživné. Určite jej nemienil z týchto peňazí odkladať na knižku. Povinný ju nekontaktuje, ani jej sestru, nejaví o nich záujem, okrem výživného, ktoré ani riadne neplatí, im nedáva nič navyše. Pokiaľ ide o jej matku, uviedla, že je na materskej dovolenke a vyživovaciu povinnosť si plní, keďže v čase, kedy je navrhovateľka doma, zabezpečuje všetky jej potreby a v súvislosti so zvýšenými nákladmi so štúdiom jej, s pomocou jej priateľa, na tieto prispieva. K tvrdeniam povinného, že jeho príjmová situácia je nepriaznivá uviedla, že tento stav si navodil sám, keďže mu nič nebránilo v tom, aby pracoval celoročne, a nie sezónne, a aby neodchádzal z práce na základe vlastnej výpovede a nepripravoval sa tak o príjem. Matka s priateľom jej dávajú každý mesiac 400 eur na štúdium, keďže matka je na materskej dovolenke, všetky peniaze jej dáva jej

priateľ, s ktorým žijú v spoločnej domácnosti. Povinný zaplatil naposledy výživné na ňu a na jej sestru v septembri 2017 vo výške 250 eur (na obe) a v decembri 2017 vo výške 50 eur spolu na ňu aj na sestru. Uviedla, že je nesporné, že na jej strane od poslednej úpravy výživného došlo k podstatnému nárastu životných nákladov tým, že začala študovať na vysokej škole v Českej republike a že súd prvej inštancie rozhodol v súlade so zákonom, keď vyživovaciu povinnosť povinného na ňu zvýšil. Záverom uviedla, že v zmysle ustálenej súdnej praxe sa za podstatnú okolnosť, ktorá odôvodňuje zmenu výšky výživného považujú odôvodnené potreby oprávnenej osoby, ku ktorým dochádza v dôsledku nástupu na štúdium na vysokú školu za účelom prípravy na budúce povolanie. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne a zákonné potvrdil.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP a § 34 CSP) po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo bez prejednaní na nariadenom odvolacom pojednávaní dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP ako vecne správny potvrdiť.

5. Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti zo sumy 150 eur na sumu 350 eur z dôvodu, že začala študovať na vysokej škole, lekárskej fakulte v Českej republike.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu a z dôvodov uvedených odvolateľom v odvolaní dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil, pričom v odôvodnení rozhodnutia dal odpovede a riadne odôvodnil všetky pre posúdenie veci podstatné skutočnosti a to i tie, ktoré odvolateľ uvádzal v odvolaní, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP odkazuje. Na potvrdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie a k námietkam uvedeným v odvolaní povinného (otca navrhovateľky) odvolací súd uvádza nasledovné.

9. K zmene dohôd a súdnych rozhodnutí o výživnom môže dôjsť len na základe zmeny pomerov. Táto sa zisťuje porovnávaním okolností dôležitých pre určenie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodnutia súdu. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je však závažnejšia zmena pomerov, ktorou sa rozumie len zmena tých okolností na strane, či už oprávnenej, alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Súd pri rozhodovaní o zmene výživného musí nielen celkovo zhodnotiť zmeny v pomeroch účastníkov, ale tiež prihliadnuť aj na vývoj životných nákladov za obdobie, ktoré uplynulo od vydania posledného rozhodnutia o výživnom. Rovnako tak musí vychádzať zo všeobecného ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého sa pri rozhodovaní o výživnom prihliada na odôvodnené potreby oprávnenej, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa závisia predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, obsahu a spôsobu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, prípadne od výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami, ako i majetkovými pomermi rodičov. Ak sú tieto obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V opačnom prípade odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, vrátane tvorby úspor, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.), ale aj ďalších potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové potreby, relaxačné potreby, tvorba úspor a pod.). Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. Naviac, súd prihliadne i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

10. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa správne zaoberal zmenou pomerov od ostatného rozhodovania o výživnom na navrhovateľku a jeho záver, keď návrhu navrhovateľky vyhovel a výživné na ňu zvýšil od začatia štúdia na vysokej škole, teda od 01. 09. 2017 na sumu 350 eur je správny, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd dospel k záveru, že podstatná zmena pomerov od ostatného rozhodovania o výživnom na navrhovateľku nastala práve na jej strane, a to tým, že v čase ostatného rozhodovania o výživnom bola študentkou gymnázia v Topolčanoch a t. č. je študentkou Lekárskej fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, čím sa jej odôvodnené potreby podstatným spôsobom zvýšili, pričom tieto náklady aj špecifikovala. Zmena pomerov nastala tiež aj na strane jej matky, ktorej pribudla vyživovacia povinnosť voči mal. S. Q., nar. XX. XX. XXXX a t. č. poberá rodičovský príspevok vo výške 213,20 eura mesačne, teda došlo u nej k výraznému poklesu príjmu oproti príjmu v sume 677,09 eura, ktorý dosahovala v čase ostatného rozhodovania o výživnom. K zmene pomerov došlo aj na strane povinného (otca navrhovateľky), ktorý mal v čase ostatného rozhodovania príjem 1.850 eur a t. č. je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce a podporu nepoberá, avšak odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že je potrebné u neho vychádzať z čistého príjmu 1.700 eur, ktorý naposledy dosahoval a súdu preukázal, pretože tvrdenia otca, že k skončeniu pracovného pomeru došlo u neho zo zdravotných dôvodov žiadnym spôsobom nepreukázal a sám uviedol, že výpoveď u zamestnávateľa dal on, teda bez preukázania jeho zdravotných dôvodov je potrebné vychádzať z toho, že sa sám vzdal zamestnania a pripravil sa tým o príjem, teda je potrebné vychádzať zo zárobku, ktorý je schopný dosahovať. Potvrdenie predložené povinným v odvolacom konaní o tom, že t. č. je nespôsobilý pracovať z dôvodu, že ako pravák nemôže dostatočne zaťažovať pravú hornú končatinu nie je dôkazom o preukázaní skončenia posledného pracovného pomeru zo zdravotných dôvodov, pričom vyjadrenie lekárky, ktorá sa vyjadrovala k tomu, či je možné, aby platil zvýšené výživné na dieťa, je posudzovanie právnej otázky, čo jej neprináleží. Aj keď je zrejmé, že otec zo svojho príjmu 1.700 eur musí uhrádzať svoje náklady (strava, bývanie, doprava, oblečenie a iné), v priebehu konania tieto svoje náklady nepreukázal, a keďže nepreukázal ani to, že jeho posledný pracovný pomer skončil zo zdravotných dôvodov, odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom k výraznej zmene pomerov na strane navrhovateľky je otec schopný prispievať na jej výživu výživným v navrhovanej sume aj popri plnení si vyživovacej povinnosti k mal. G.. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).